

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди**

Факультет іноземної філології

**До 220-ої річниці
з дня заснування університету**

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 5

Електронне видання

Харків – 2024

<i>Гриценко Владислав</i>	
До поняття мови ворожнечі у сучасному мовознавстві	24
<i>Докка Галла</i>	
Термін як основа метамови наукового дискурсу	25
<i>Dolhoborodov, Dmytro</i>	
The Significance of Metaphors in TED Talks	26
<i>Дяченко Альона</i>	
Потенціал розширення педагогічного використання Canvas	28
<i>Єгорова Вероніка</i>	
Назви серіалів як особливий різновид онімів	29
<i>Заборовський Микола</i>	
Особливості графічного оформлення тексту та стилізація мови персонажів у романі Р. Кіплінга «Світло згасає»	31
<i>Івахно Світлана</i>	
Функціонально-комунікативні особливості газетного англомовного заголовка	32
<i>Івашко Наталія</i>	
Лексична репрезентація лінгвокультурних понять в англійській мові	34
<i>Капканець Олександра</i>	
Основні способи створення неологізмів у сфері ІТ у сучасній англійській мові	36
<i>Карімова Ангеліна</i>	
Інтертекстуальність у літературі постмодернізму	38
<i>Клочко Аліса</i>	
Термін як перекладознавча одиниця	39
<i>Кононенко Анна</i>	
Проблема відтворення онімів у процесі перекладу художніх творів	40
<i>Крат Євгенія</i>	
Актуальні проблеми та перспективи використання автентичних відеоматеріалів на уроках іноземної мови	42

ввічливості, вираженого через фразеологію та мовні структури, допомагає зрозуміти міжкультурні відмінності у спілкуванні.

Сучасні дослідження визначають глибокий внесок культури в систему мови. Вони не лише вивчають мовні прояви впливу, але і розглядають, як культурні цінності впливають на глибинний рівень мовних структур та сприйняття світу через мовленнєві конструкції.

Англійська мова, як важливий елемент світової культурної спадщини, розвивається під впливом різноманітних культур. Вивчення цього процесу допомагає не лише розкрити мовні відмінності, а й зрозуміти, як культурні особливості формують мову та взаємодіють із суспільством. Такий комплексний підхід важливий для глибшого розуміння еволюції англійської мови в глобальному контексті.

ДО ПОНЯТТЯ МОВИ ВОРОЖНЕЧІ У СУЧАСНОМУ МОВОЗНАВСТВІ

Владислав ГРИЦЕНКО

Науковий керівник – доктор філологічних наук, доцент Я.Ю. Сазонова

Протягом усієї історії існування людство постійно перебуває у стані суперечностей внутрішнього світу, усвідомлення мінливості власних бажань, прагнень і думок, часто неможливості їх реалізації, коливань, сумнівів, боротьби мотивів. Прийдешнє століття не стало винятком. Конкуренція, боротьба за владу, престиж і статус, безмежне прагнення багатства за будь-яку ціну нерідко змушує людей поступатися своїми принципами. Людина перестає поважати думку інших людей, «заглушає» голос власного сумління. Все це призводить до розпалювання конфліктів різного масштабу, міжнаціональної, міжетнічної та міждержавної ворожнечі. Процеси, які відбуваються в суспільстві – погрози, намір розпалити ненависть, очорнити за захищеною ознакою (вік, раса, релігія, стать, особливості людини) впливають на мову. «Мова ворожнечі» необхідно відрізнити від кривдження або лайки; про неї можна говорити тільки в тому випадку, коли агресивні слова стосуються належності особи до певної соціальної групи за будь-якими ознаками: етнічними, політичними, релігійними, соціальними. Із розвитком медіапростору та соціальних мереж «мова ворожнечі» набула стрімкого розвитку. Слова ненависті із шаленою швидкістю розповсюджуються в інформаційному просторі, миттєво охоплюючи широку аудиторію. Усе частіше «мова ворожнечі» стає виявленням булінгу в дитячих чи підліткових колективах, службових стосунках, що провокує агресію чи моральне пригнічення.

Перелічені суспільні явища призвели до того, що «мова ворожнечі» стала предметом міжнародного занепокоєння, пронизуючи як інституційні, так і непрофесійні дискусії. Термін «мова ворожнечі» з'явився в юридичних колах і в повсякденній мові його використовують для позначення недобррозичливих комунікативних актів. Із розвитком лінгвістичної науки із середини ХХ століття «мова ворожнечі» привертає увагу багатьох мовознавців. Це визнається дослідженнями нідерландського автора, наприклад, Тена Адріануса

ван Дейка або Габріелли Б. Клейн. У сучасному суспільстві «мова ворожнечі» розглядається в роботах лінгвістів Г. Прищепи, К. Рускевич, Т. Ісакової. За трактуванням Г. Прищепи, «мова ненависті» є технологією, спрямованою на зміну ціннісних установок різних цільових аудиторій, на формування уявлень як про ворога, так і про співгромадян, які потрапляють під категорії «інший», «чужий» і «незрозумілий». Т. Ісакова вважає, що «це поняття є частиною ширшого і складнішого феномена – комунікації, заснованої на упередженнях і дискримінації».

Підсумовуючи зазначимо, що «мова ворожнечі» має могутню руйнівну силу, створює небезпеку насильства і призводить до поляризації суспільства. Політична, соціальна та економічна дестабілізація сприяє її розповсюдженню. На сучасному етапі розвитку українського суспільства, в період війни та кризи людство більш, ніж коли-небудь, має зосередитись на пошуку способів виходу зі стану нестійкості, розробити стратегію боротьби з «мовою ворожнечі».

Особливої уваги заслуговує лінгвістична складова «мови ворожнечі», яка приймає різні форми, такі як дезінформація, пропаганда, використання стереотипів. Вона впливає на ставлення людей до інших груп, сприяє розділенню суспільства та може створювати негативний клімат. Дослідження лінгвістичної складової мови ворожнечі є важливим для створення конструктивного спілкування та, як наслідок, побудови толерантного суспільства. Отже, подальші дослідження в площині цього питання є вкрай актуальними.

ТЕРМІН ЯК ОСНОВА МЕТАМОВИ НАУКОВОГО ДИСКУРСУ

Галла ДОККА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент В.А. Борисов

Терміни становлять сутнісно-понятійне ядро лексики, що обслуговує і оформлює будь-який професійний дискурс. На сьогодні у лінгвістиці виділяються такі ознаки терміна, як однозначність, тяжіння до точності і нейтральності, системність, мотивованість.

Значної уваги термінознавці приділяють питанню внутрішньої форми і мотивованості термінологічної лексики. Внутрішня форма є обов'язковою семантичною характеристикою будь-якого слова, терміна зокрема. Це співвіднесеність між його звуковою оболонкою та значенням, ознака, що покладена в основу вибору назви поняття. Т. Панько, І. Кочан та Г. Мацюк виділяють три типи мотивації термінолексики: семантичну, морфологічну, аналітичну. На думку дослідниць, усі терміни є мотивованими, а їх мотивованість зумовлена дефінітивною функцією. Мотивованість терміна має дворівневий (семантичний та формальний), або однорівневий (семантичний) характер.

Мотивація, на думку Т. Кияка, є цілеспрямованим процесом, а мотивованість – її бажаним результатом відображення певних ознак денотата. Мотивованість відіграє велику роль при вивченні змісту терміна. Загалом термінологічна мотивованість базується на тому, що лексична одиниця, стаючи